

En bøn

Himmelske Gud, du som råder over alt, der er helligt og alt, der er til hverdagsbrug. Vi beder dig; giv os livet tilbage.

Nogen længes ud, for at slippe for at være spærret inde. Nogen længes væk, fordi de har fået pip af dem, de bor med. Alle længes vi efter frihed. Stil os den i snarlig udsigt, Gud.

Vi gik og kaldte på mere tid, vi længtes efter samvær med vores nærmeste. Og med ét blev vi slået hjem. Nu ved vi ikke mere, hvad vi længes efter. Mere tid med vores familier? Eller kan vi aflyse sommerferien, mætte som vi er af hinanden? Vi kan alligevel ikke komme nogen steder...

Gud. Det er svært at holde ud. Vi ved ikke, hvor længe det her står på eller hvad fremtidsudsigterne er. Det er svært at holde ud. Det er også svært at holde af. Vi gnaver af hinandens trommehinder, har spillet de spil, der har stået længe i kælderen, og som vi for længst lovede hinanden, at vi ikke ville spille mere. Der var alligevel kun tabere. Så hvad gør vi nu, Gud? Tager et glas mere?

Vi ved ikke, hvad vi skal stille op med os selv. Hvor vores minutter er mest meningsfulde. Men vi ved, at anemoner dækker jorden i skoven omkring os. Vi ved, at fuglene flyver med kvist i næb. Vi ved, at skolebørn igen bliver trætte af leverpostejsmadder; men lige nu, Gud, der elsker de dem.

Nu jeg tænker efter. Så ved vi måske alligevel godt, at det hele vil vende. Vende tilbage. I en anden form, måske. Og så vil vi igen længes efter mere tid med vores kærester. Se frem til ferier og frihed. Og da bliver det hele til at holde ud igen. Tror du ikke?